

Juridiske barrierer i forhold til Fælles Plan for Borgeren

KL, Staten og Danske Regioner har igangsat en juridisk afdækning på området, hvor flere juridiske eksperter er uenige. Det er derfor svært på nuværende tidspunkt at pege på mere konkrete juridiske barrierer – og hvilke muligheder der er for at overkomme disse. Den indledende afdækning af de juridiske udfordringer og muligheder har vist, at

- Der er uklarhed omkring, hvor langt der i dag allerede er mulighed for øget datadeling indenfor eksisterende lovgivning
- Eventuelle yderligere behov rettet mod en øget datadeling i videst muligt omfang bør håndteres via specifikke hjemler i sektorlovgivningen.

For nuværende ser en beskrivelse af de juridiske udfordringer således ud:

Overskrift	Beskrivelse – hvorfor er det en barriere?
Persondataloven (herunder særligt § 8, stk. 3 – videregivelse af følsomme oplysninger på det sociale område)	<p>Persondataloven opstiller klare regler for behandling (indhentning og videregivelse) af personoplysninger, herunder behandlingsformen datadeling (indhentning og deling af personoplysninger).</p> <p>Efter de gældende regler kræver indhentning af almindelige fortrolige, følsomme og semi-følsomme personoplysninger (§§ 6-8) som udgangspunkt samtykke. Der er knyttet en række undtagelsesbestemmelser til hovedreglen om samtykke, og alle har i sig indarbejdet et <i>nødvendighedskriterium</i>.</p> <p>Det betyder eksempelvis at offentlige myndigheder på det sociale område kun kan videregive eller samkøre helbredsoplysninger og andre følsomme og semi-følsomme personoplysninger efter persondataloven § 8, stk. 3, hvis:</p> <ul style="list-style-type: none">• der er indhentet et forudgående <u>samtykke</u> fra den registrerede• der har været foretaget en interesseafvejning af, hvorvidt kommunens interesse i videregivelse af oplysningerne overstiger de interesser, som begrundes hemmeligholdelse, herunder den registrerede borgers interesse i hemmeligholdelse af de private oplysninger• videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling

	<p><u>Kontroløjemed</u> Er formålet med datadeling /samkøring af personoplysninger, at kommunen eller regionen i kontroløjemed ønsker at kunne tilgå hinandens data, kræver det direkte lovhjemmel samt at persondatalovens § 5 om god databehandlingskik er opfyldt.</p> <p>Den klare og utvetydige hjemmel til datadeling / samkøring i kontroløjemed er pt.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 6 (navn, adresse, oplysninger som er navne- og adressebeskyttet, økonomiske oplysninger, personnummer og andre almindelige og almindelige-fortrolige oplysninger) • persondatalovens § 8, stk. 3 (helbredsoplysninger og andre følsomme og semi-følsomme personoplysninger) • lov om retssikkerhed og administration på det sociale områdes § 11, a stk. 2 • (samt skattekontrollovens § 6 E).
Sikkerhedsbekendtgørelsen	<p>Offentlige myndigheder er dataansvarlig myndighed for de personoplysninger, som de behandler (indhenter, videregiver, samkører etc.), og skal have kontrol med flg:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Behandlingen skal anmeldelse til datatilsynet, medmindre den er omfattet af en fællesanmeldelse (Datatilsynet og KL's fællesanmeldelser for kommunerne) • Sørge for fornøden kontrol autorisationer og adgangsrettigheder til systemer med fortrolige og følsomme personoplysninger • Sørge for at kommunikationen såvel internt som ekstern Have sikre forbindelser med eksterne
Forvaltningslovens § 29 - ansøgningssager	<p>Ifølge denne må oplysninger – i sager der rejses ved ansøgning – om ansøgerens rent private forhold ikke indhentes fra andre dele af forvaltningen eller fra en anden forvaltningsmyndighed,</p>

	<p>medmindre 1) ansøgeren har givet sit samtykke hertil, 2) andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, eller 3) særlige hensyn til ansøgeren eller tredjemand klart overstiger ansøgerens interesse i, at oplysningen ikke indhentes.</p>
Sundhedsdata	<p>Fra Deloitte's foranalyse: det skal afklares, hvorvidt en digital deling af sundhedsdata – med eller eventuelt uden samtykke – kan ske indenfor rammerne af den gældende lovgivning, herunder sundhedslovgivningen, samt i givet fald på hvilke betingelser. Eller om en sådan deling fordrer ny lovgivning, samt om der i givet fald er hindringer herfor i persondatadirektivet. Det er væsentligt at afklare, i hvilke systemer sundhedsoplysninger opbevares, samt hvem der er dataejer, da det er videregivende myndighed, der har det juridiske ansvar i forhold til vedligeholdelse af data og afgørelse om, hvad der kan deles. Selv i det tilfælde, at der foreligger en egentlig samtykkeerklæring til indhentelse af relevante sundhedsoplysninger, er der ikke entydig konsensus om, hvorvidt etablering af digital understøttelse af datadeling kræver tilpasning i sektorlovgivningen. Det skal derfor afklares yderligere.</p>
Deling på tværs af forvaltninger	<p>Fra Deloitte's foranalyse: Det bør afklares nærmere, om persondatalovens behandlingsbetingelser gælder, uanset om der er tale om videregivelse mellem forvaltninger eller intern anvendelse inden for en enhedsforvaltning, herunder i hvilket omfang adgangen til data på tværs af forvaltninger kan automatiseres yderligere med afsæt i de nuværende regler. Endvidere skal det afklares hvorvidt en sådan deling af oplysninger mellem forvaltninger – med og uden samtykke – kan ske indenfor rammerne af den gældende lovgivning og på hvilke betingelser, eller om der for en sådan deling fordres ny lovgivning.</p>